

☞ **25.- 27. september - STIFTETS
TEMAHELG**, Fjellheim Bibelskole, Tromsø.

Program: **(Håper Erik kommer med noe)**

☞ **31. oktober - STIFTSMØTE (DelsiN)**,

Kautokeino,

75 år.

Ellen Marja T Gaup, Kautokeino, fylte 75 år den 16.juli. Dagen feiret hun i sitt hjem på Alteidet med husmøte i forbindelse med stevnehelgen på Sekkemo. Ellen Marja er styremedlem i Den Lutherske kirke i Kautokeino, og første varamedlem til Stiftsrådet i DelsiN. Dine medarbeidere og venner, vil gjennom L&S få gratulerer deg hjertelig med dagen som har vært, og ønsker deg Herrens velsignelse og alt godt videre, og takke deg for trofast tjeneste.

Aslak Persen Bals til minne

Aslak Persen Bals, «Ellon Áilu», døde søndag 5. juli 2015 på Kautokeino gamle- og sykehjem, etter en tids sykdom.

Han etterlater seg et stort tomrom i den kristne menighet. Men aller mest merkes sorgen og savnet hos hans kjære hustru.

Aslak ble født i Kautokeino 25. september 1928. Han giftet seg i 1958 med Karen Ellen Marie Mikkelsdatter Kemi.

Sammen har de hele livet arbeidet i reindrifta. De hadde sitt lune hjem i Heammogieddi, og sommerstid var de ofte å finne i Lenangen i Ytre Lyngen.

I mer enn 40 år var han formann i sitt reinbeitedistrikt. I like lang tid var han med i reindrifftsorganisasjonen NRL.

Han har dessuten vært med i en rekke styrer, råd og utvalg i Kautokeino kommune og i Finnmark Fylkeskommune.

Aslak var en aktet og respektert mann som hadde kristendommen som sin hjertesak.

På grunn av utviklingen i Den norske kirke ble han en av dem som la grunnlaget for en valgmenighet som senere har fått navnet Den lutherske kirke i Kautokeino.

Vi lyser fred over Aslaks minne! **Olav Berg Lyngmo**

Foto: OBL

Minnegaver

Følgende gaver er mottatt - v/ Annie Sørensens begravelse, Tromsø, Kr. 7.500,- til Tromsø valgmenighet. Ved Terje Langlis begravelse, Alta, Kr. 7.150 til Den Lutherske kirke i Kautokeino.

B – økonomi

Returadresse:
Lys og Salt
Co. A. Hunnes
6144 SYLTE

Gudstjenester

Fra 6. september til 25.oktober 2015

Balsfjord valgmenighet

Sept: 13. 15. s. e. Tref. Gudstj. «Betel» Sandøyra, v/ THW

Okt: 04. 18. s. e. Tref. Gudstj. Nordkjosbotn kirke v/ EAHO

25. Bots- og bededag. Gudstj. Nordkjosbotn kirke v/ GHØ

Den lutherske kirke i Kautokeino

Sept: 20. 17. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO

Okt: 04. 18. s. e. Tref. Gudstj. v/ SG og GHØ

18. 20. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO m.fl. «Ja til livet»-helg

Timoteusmessene i Trondheim

(Kapellet Zion sykehjem, Ole Hogstads vei 16)

Sept: 13. 16. s. i treenighetstiden: Gudstj. v/ TA

27. 18. s. i treenighetstiden: Gudstj. v/ TA

Okt: 11. 20. s. i treenighetstiden: Gudstj. v/ TA

25. Bots- og bededag: Gudstj. v/ TA

Tromsø valgmenighet

(Fjellheim bibelskole, Mellomveien 96)

Sept: 13. 15. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO

27. 17. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO m fl. Stiftets temahelg.

Okt: 11. 19. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO

25. Bots- og bededag: Gudstj. v/ EAHO

Forklaringer: GHØ = Gunnar Helge Ødegårdstuen, EAHO= Erik A H Okkels, SG= Sverre Gundersen, TA= Torgeir Agøy, THW= Thor Henrik With

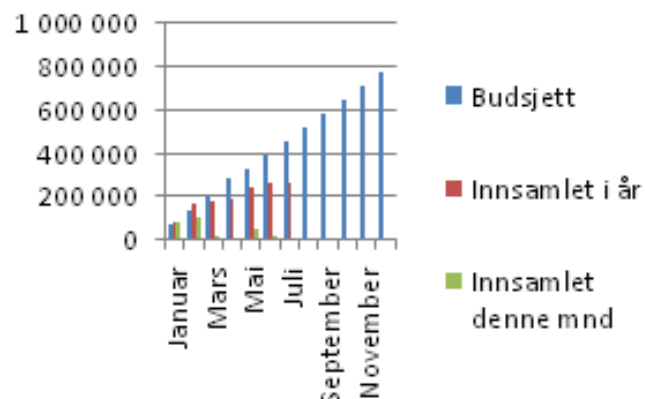
Annen informasjon:

ONSDAGSSKOLEN: Oppstart er **09.09**. Deretter blir det **23.09, 07.10** og **21.10**. Nærmere info fås av Karete Samuelsen. tlf. 918 84 306

Takk til alle som gir!

Innkomet i juni: Menigheter 5 000,- Enkeltgivere 9 900,-

Innkomet i juli: Menigheter 0. Enkeltgivere 9 500,-

Meldingsblad for Det evangelisk
lutherske stift i Norge.
August 2015 10.årgang

GI AKT PÅ TJENESTEN

Av Sverre Gundersen

Si til Arkippus: Gi akt på den tjenesten du har fått i Herren, så du fullfører den! (Kol. 4,17)

Paulus som skrev dette, ba om at hele brevet måtte bli lest opp for menigheten i Kolossæ.

Alle trengte å få høre hans hilsener og takksigelser, formaninger og lære. Dette vers fikk derfor alle høre og ta lærdom av.

Men det var spesielt til Arkippus. Han var tydeligvis på nippet til å trekke seg fra sin tjeneste i menigheten. Hvorfor? Det står ikke. Men det trenger det heller ikke gjøre. For vi kjenner vel selv til alle de gode og mindre gode grunner vi kan ha for å trekke oss tilbake fra den tjenesten vi har fått i Guds rike, akkurat der vi bor og der vi lever.

Vi kan gå trøtt, bli motløse av de manglende frukter og uteblitt vekst, eller vi føler oss tilsidesatt og neglisjert. Vi kan kanskje være skuffet over det dårlige og sprukne kristenliv til våre søsken i troen. Vi ser deres feil, og at de ikke har blitt bedre med årene. Eller vi ser vår egen svikt og uverdighet i tjenesten – den som skulle være ren – en akt av takk og tilbedelse til vår gode Gud og nådige Frelser.

Evangeliet forkynnes kanskje klart og rent, men du verden så mye skrøpelig! Ja, nettopp slik er det. Slik er livets realiteter, også i den troende menighet.

Så dypt sitter synden i oss – kjødet. Det som verken vil eller kan være Guds lov lydige. Og det lever også i hver og en som bekjenner seg som Guds barn. Må vi ikke la det være noen sovepute!

Men la oss samtidig være klar over denne store forskjellen: Vi kan ikke forvente noen ren menighet i denne verden, men vi kan og skal forvente et rent evangelium forkynt.

Den rene menighet, det fullkomne fellesskap av fullkomne mennesker, det oppnådde heller ikke Paulus å se ved sin forkynnelse. Men han forkynte et rent evangelium, det sanne Guds Ord til omvendelse og syndenes forlatelse. Bare ved denne kilden med Livets vann kan vi slukke vår tørst og vaskes rene.

Derfor, midt i all skrøpelig! Vi er vitne til, både i oss og rundt oss, så skal vi ta Pauli formaninger til Arkippus til oss hver enkelt. Gi akt på, se stort på, den tjenesten du har fått i Herren, så du fullfører den!

Om vi står aleine eller i en menighetssammenheng på vårt sted, så har hver enkelt fått en tjeneste i Herren, en oppgave og et ansvar.

Bare i Herren har vi livet. Bare i Ham skal vi leve og tjene. Og bare i Ham skal vi bedømme vår søster og bror – i Hans rensende blod, og i Hans tildekkende kjærlighet.

Her ligger vår frimodighet: syndenes forlatelse. Her er livets kilde. Her er vår framtid.

For noen år tilbake satt jeg på en båt over Egeerhavet, på vei tilbake etter er gripende besøk på øya Patmos. Vi hadde vært under klippen der apostelen Johannes mottok åpenbaringen, slik den står nedskrevet i Bibelens siste bok. Noen dager i forveien hadde vi besøkt Efesus, ruinene fra den antikke by der Johannes var biskop. Så ble han forvist til Patmos under den nye keiserens kristenforfølgelser. Men keiseren ble etter bare et par år forgiftet av sin kone. Så forteller tradisjonen at Johannes vendte tilbake til Efesus, og fortsatte sin tjeneste til han døde som gammel mann. Så underlig for Johannes å motta Herrens ransakende dom og formaning til sin menighet. Åp.2,1-7. Den første kjærlighet var borte. Og så tungt for ham å bringe disse ord videre. Til mennesker han kjente og hadde kjær. Som å skjære seg i sitt eget kjøtt.

Og kanskje var det et ord der til ham selv også? Han var heller ingen fullkommen mann. Men han vendte tilbake til Efesus da han ble frigitt, og fullførte sin tjeneste for sin Herre.

Så satt jeg der på båten i denne fremmede og varme verden, med de sterke inntrykk og minnene fra en svunnen tid. Tankene var mange. Hva med meg? En nordboer 2000 år etter dette. Hjemme en frafallen kirke, noen få som taler imot, men som likevel går hver sine veier. Så vanskelig å samles. Så mye skrøpeligheit.

Så kom det så klart og fredfullt for meg: Fullfør din tjeneste! Spør ikke om det går oppover eller nedover. Se ikke til høyre eller venstre. *Fullfør din tjeneste!*

En økonomisk betraktning fra Stiftsrådets nestformann:

Sverre Gundersen

Vi har allerede hatt flere møter i Stiftsrådet i år. Det er et lite stift, men likevel endel saker som trenger oppmerksomhet. Særlig nå i Stiftets spede begynnelse har det vært mye fokus på å nedfelle gode ordninger og retningslinjer for beslutningsprosesser, informasjon, prestenes ansettelsesforhold, samarbeid med likesinnede, samt økonomisk ryggdekning for valgmenighetenes eksistens og framtid.

For min egen del oppleves det som en stor nåde og velsignelse fra Gud, å få samles til gudstjeneste på den klassiske kristendoms trygge og velfunderte grunn. Og at vi har prester og fotfolk som villig stiller seg selv, sine krefter og sin tid fram for Herren som et hellig offer. Det er samtidig slik etter vår Herres og hans apostlers lære, at en arbeider er sin lønn verd, og at den som forkynner evangeliet, også skal leve av det. Her har vi nok en uvant utfordring midt i statskirkelandskapet, nemlig at valgmenighetenes prester og biskop ikke lønnes over skatteseddelen, men direkte av menighetenes lemmer.

Når vi leser kirkehistorien fra de første hundreår, ser vi hvor viktig det var at menighetene hadde åndelige ledere som gav akt på seg selv og læren, som våket over hjorden, og som ikke gav etter for motebølgene av de mange slags lærdoms vær. Både tro og tanke ble kraftig utfordret, og avveier var det mange av også den gangen. Men ved at menighetene rundt Middelhavet sendte sine biskoper på kirkemøter, så ble bekjennelsen

klargjort og blankpusset, og kunne gå i arv til de mange hundre slektsledd deretter. Slik ble også Luther over tusen år seinere å framholde biskopens fremste oppgaver etter den guddommelige rett: at han skal avløse fra synder og avvise falsk lære.

Dette er som kjent ikke alltid så lett å gjøre for den enkelte troende i møte med tidens ånd og de mange utgaver av visdomslære som omgir oss. Derfor er det godt å få kunne tilhøre et kristent fellesskap som kan få overlate seg i omsorgen og årvåkenheten til dugelige og rettelig kalte tjenere som har tatt sine tanker til fange under lydigheten mot Kristus, han som er Visdommen og Ordet, ja veien, sannheten og livet.

Med vår biskop står vi også i en større sammenheng, vi får se, at selv om vi her er få og aleine, så har vi likevel fellesskap med de mange skandinaviske menigheter, ja med en stor og verdensvid kirke, som enda lever i den klassiske kristendom. Den blir aldri gammeldags. Nei, den har det store løfte over seg, at så lenge solen skinner skal Guds rike skyte friske skudd.

La oss takke og be for våre menigheter og vårt stift, for våre prester og vår biskop!

Og la oss ledsage disse takksigelser med en trofast givertjeneste!

Hva er Det evangelisk-lutherske stift?

Thor Henrik With, biskop

Som organisert enhet er Det evangelisk-lutherske stift i Norge en nykommer. Derfor er det naturlig at Stiftet må presentere seg overfor dem som spør: hva er dette for noe? Stift? Det presise og forpliktende svaret på dette finner man i det første kapitlet av Grunnreglene våre: Identitet og grunnlag. I tre artikler vil vi presentere de tre paragrafene i dette kapitlet. Paragraf 1 i grunnreglene er formulert slik: «Det evangelisk-lutherske stift i Norge omfatter valgmenigheter og gudstjenestefellesskap, det er forsamlinger av de hellige i hvilke evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett. Det viderefører Den norske kirkes fellekirkelige og lutherske kirkelige lære og tradisjon.»

Denne paragrafen kan vi kalle «identitetsparagrafen», den sier hvem vi er. For det første sier den at vi er et «stift». Det er et annet ord for det som ofte kalles bispedømme. Men ordet «stift» hjelper oss til å unngå å peke mot biskopens styringsmakt, «bispe-dømmet», slik det liknende ordet «kongedømmet» peker på en konges styringsmakt. Det er ikke biskopens styringsmakt som definerer stiftet. Derimot er det stiftets «forsamlinger av de hellige i hvilke evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett» som definerer det. Identitetsparagrafen viser altså til Den augsburgske trosbekjennelse sin forståelse av hva kirken er. Og paragrafen sier rett og slett at Det evangelisk lutherske stift er en del av kirken, et stift i Guds kirke. Det er verken en demokratisk organisasjon, slik som misjonsorganisasjonene, heller ikke en stiftelse med religiøs basis, eller en aksjonsgruppe. Og det er ikke definert av et formål, av noe det skal oppnå. Det er definert av det som stiftet er: en del av Guds kirke i et område. Stiftet er en del av kirken, og kirken er forstått som «forsamlinger av de hellige i hvilke evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett». Det består nærmere bestemt av valgmenigheter og gudstjenestefellesskap. Stiftet består altså av mennesker som regelmessig kommer sammen til gudstjenester, der både Guds Ord og de hellige sakramentene forvaltes rett. Derfor består Stiftet ikke av bibelgrupper, foreninger eller arbeidsgrupper,

selv om disse kan ha gode, kristelige formål, for eksempel knyttet til bibelstudium, misjon, innsamling eller annen kristen virksomhet.

Stiftet er altså gudstjenestefeirende menigheter som har sluttet seg sammen i et geografisk område. For å være et virkelig stift trenger det ikke godkjenning av noen annen myndighet, heller ikke registrering som «trossamfunn» etter statens regelverk. Men som en del av kirken kan det ikke la være å ha fellesskap, eller søke fellesskap med, andre deler av den samme kirken, enten de kaller seg stift, provins eller kirkesamfunn.

Til slutt sier identitetsparagrafen noe om Stiftets røtter: «Det viderefører Den norske kirkes fellekirkelige og lutherske kirkelige lære og tradisjon.» Røttene til Stiftet er Guds rette kirke gjennom alle tider, den som begynte hos Jesus og apostlene og har bestått gjennom historien. Den bærer med seg det sant «fellekirkelige», og Stiftet fører det videre. Stiftet vedkjenner seg at Ordet og sakramentene, som kirken alltid har levd av og overlevert til nye generasjoner, er formidlet til oss gjennom luthersk lære og kirkeliv. Det har kommet til oss som lever nå gjennom Den norske kirkes formidling, først og fremst som et læreinnhold, men også gjennom de tradisjonene som ligger i gudstjenestelivet og i andre menneskelige ordninger for livet i kirken. Kirken trenger aldri å «finnes opp» på nytt.

Det evangelisk-lutherske stift i Norge er altså et fellesskap av norske menigheter, sammenknyttet som stift etter gammel kirkeskikk. Som fellesskap av rette menigheter er stiftet en del av Guds synlige kirke, den som har bestått i verden siden sin begynnelse hos Jesus og apostlene.

DET EVANGELISK-LUTHERSKE STIFT I NORGE (DelsiN)

Organisert 20. april 2013. Organisasjonsnummer 913 285 603

✉ **Biskop:** *Thor Henrik With* – Tlf. 911 72 188

✉ **Stiftets Kasserer:** *Paul Pedersen* – Tlf. 976 50 811

✉ **Stiftets konto:** **1503 57 31706**

✉ **Internett:** **www.delsin.no**: Ansv. red. *Biskop Thor Henrik With*.

Redaktører: *Erik AH Okkels, Richard Skollevoll*

✉ **Menigheter:**

Balsfjord valgmenighet – (1983)

Formann: *Geir Holmstad*, tlf. 971 58 171

Prest: *Erik AH Okkels*, tlf. 918 44 354 – *Gunnar Helge Ødegårdstuen*, tlf. 915 10 821

Den Lutherske kirke i Kautokeino – (1996)

Formann: *Mathis Mathisen Sara*, tlf. 908 20 980

Prest: *Olav Berg Lyngmo*, tlf. 996 25 241 og *Erik AH Okkels*,

Diakon: *Sverre Gundersen*, tlf. 916 30 341, *Asbjørn Hunnes*, tlf. 997 10 446 (*perm.*)

Timoteusmessene i Trondheim – (2000)

Kontakt / prest: *Torgeir Agøy*, tlf. 930 63 708

Tromsø Valgmenighet – (2003)

Kst. formann: *Pål Are Andersen*, tlf. 472 38 886

Prest: *Erik AH Okkels*, tlf. 91844354, *Gunnar Helge Ødegårdstuen*, tlf. 915 10 821

E-postadresser:

Thor Henrik With: biskopwith@online.no, *Paul Pedersen*:

paul.pedersen39@gmail.com, *Torgeir Agøy*: agoy@combitel.no, *Erik AH*

Okkels: erik_okkels@hotmail.com, *Gunnar Helge Ødegårdstuen*

godeg@broadpark.no

✉ Meldingsblad – Lys og Salt:

Ansv. red.: Biskop *Thor Henrik With*, Redaktør: *Gunnar Helge Ødegårdstuen*

Neste nr. kommer i uke 40. Stoff må være redaksjonen i hende innen uke 38